

gaae 5 Aar, inden det er heelt bragt til Udførelse; i den Tid, hvori der saaledes arbeides, vil Selskabet ikke tjene Noget, og naar de fem Aar saa ere gaaede, og Selskabet skal begynde paa at arbejde sig op med den hele Jernbanedrift, da er det efter 9 andre Aar udsat for, at Regjeringen udløser det af hele det smukke Foretagende. Dertil kommer, at der ved Vedtagelsen af Endringsforslaget vil være givet det andet Thing et farligt Præcedens; naar vi nemlig saaledes indsætte et vist Punkt i Lovforslaget, da vil dette let kunne give Medlemmerne i det andet Thing lyst til ogsaa at søge at faae deres Anstuelser satte igjennem, og derved vil der da fremkomme en Uendelighed af Discussioner, som jeg troer, at det er meget farligt at faae henlagte til Thingene, medens jeg mener, at de rettest høre hjemme i Forhandlingerne med Jernbaneselskabet. Af disse Grunde vil jeg bede det ærede Thing om at stemme mod Endringsforslaget.

Fischer: Den sidste Bemærkning, som den foregaaende ærede Taler fremsatte, troer jeg dog ikke, at der tilkommer nogen særdeles Vægt; jeg troer ikke, at vi skulle være bange for ved vore Forhandlinger at vække lyst til i det andet Thing at føre udførlige Forhandlinger; jeg troer ikke, at vort Forhold i saa Henseende vil udøve nogen videre Indflydelse, idet de Anstuelser, der i det andet Thing maatte være tilstede med Hensyn til den foreliggende Sag, sikkert ville blive gjorte gjældende, hvad enten vi sætte Skjæge ind i Lovforslaget eller ikke.

Den ærede Ordfører begyndte med den Bemærkning, at Vedtagelsen af det foreliggende Endringsforslag vilde være det Samme som at slyde hele Sagen ud i en ubestemt Fremtid. Denne Bemærkning troer jeg giver Anledning til i Almindelighed at minde om, hvilke de Vilkaar ere, under hvilke vi her forhandle. Selv om vi vedtage Regjeringens Lovforslag uforandret, foreligger der jo ingen Sikkerhed for, at det vil medføre noget Resultat, idet Forslaget kun støtter sig til Forhandlinger mellem det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse og Ministeriet. Men disse Forhandlinger kunne ifølge Sagens Natur kun være

foreløbige, da den endelige Afgjørelse ligger i Generalforsamlingens Hænder; dersom altsaa det Endringsforslag, som her foreligger, bliver vedtaget, maa det derved reiste Spørgsmaal komme til at foreligge Jernbaneselskabets Generalforsamling, og da, men ogsaa først da, vil man komme til noget virkeligt Resultat med Hensyn til, hvorledes Sagen vil stille sig. Den sikkre Anstuelse, som et æret Medlem her ligeoverfor (Tobiesen) udtalte angaaende, hvad Selskabet vilde gaae ind paa, troer jeg ikke kan være videre velbegrunnet. Det er vistnok sandt, at en Forhandling med Selskabets Bestyrelse kan føre til en vis Sandsynlighed for, hvad Selskabet vil gaae ind paa, men nogen Visshed i saa Henseende kan man dog ikke have, før Sagen ligger endeligt for med den Alvor, hvormed den kommer til at foreligge, naar Hovedpunkterne ere bestemte ved Lov. — Den ærede Ordfører bemærkede endvidere, at Driftselskabets Udgifter vilde blive i høi Grad forøgede ved det foreliggende Endringsforslag. Det kommer dog an paa, hvorledes det bliver benyttet. Man maa i det Hele, naar man tænker paa at føie en Sidebane til en allerede bestaaende længere Jernbane, holde sig klart for Die, at Driftsomkostningerne let kunne blive forøgede paa en uhenigtsmæssig og unødvendig Maade, dersom man ikke itide lægger en fornuftig Plan for det hele Jernbanesystem. Det er gjentagne Gange blevet nævnet under disse vore Forhandlinger, at den næste Jernbane, som der maa tænkes paa, maa gaae til Holbæk og Kallundborg. Jeg troer, at det netop er dette Synspunkt, som man i nærværende Die-blik skal holde sig for Die, idet nemlig derved den Nødvendighed vil træde frem, allerede nu at være betænkt paa, hvor Anudpunktet for Jernbanerne skal være. Man vil nemlig let see, at, dersom en Bane som den nu bestaaende — jeg mener dermed Banen Kjøbenhavn-Korsør, og jeg skal indskrænke mig til at omtale den, da det er den eneste, som foreligger, — sættes i Forbindelse med en Sidebane, saa vil Følgen deraf blive een af to Ting: enten maae Passagerer, der ankomme ad Sidebanen eller ville reise ad Sidebanen, komme til at vente, undertiden endogsaa i lang Tid, paa den paa-gjældende Station, eller ogsaa maa der gaae